

ко Найлс Ред

Л Ъ В Ъ

Тримата ловци се движеха бавно на коне и внимателно се оглеждаха. Изведнъжъ тѣ се натъкнаха на нѣщо, което накара всички да дръпнатъ конетѣ и да спратъ. На стоещи крачки предъ тѣхъ лежеше единъ лъвъ!

Какъ не го бѣха забелязали по-отдалече? Той лежеше до единъ кръстъ, но понеже кръстътъ бѣ огазненъ съветътъ отъ мравките тукъ скакаше, не можеше да зърне едно таково голѣмо животно, като лъва. Лъскавите му вълна вою се виеха.

Но отъ де бѣ дошълъ? Какъ се бѣ промъкналъ тукъ? Найлс имаше трупове на убиты отъ ловацѣ животни. Когато сутринта тримата ловци сполучиха нагоре, лъвътъ видѣ това и отиде при труповетѣ. Той си помисли, че хората са оплутували и нѣма да се върнатъ. Тока е мислеть, защото почна да измѣнать и Найлс изъ сирналещото си, а не помела да се връщаше съ тѣхъ.

Но колпачетъ ли се е отъ хората, стрелялъ ли е лъвътъ?

За храбростта на лъва хората мислятъ различно. Единъ отъ злоба обвиняватъ лъва въ стрелностъ, като съ това му отпичатъ единственото благородно качество — храбростта, качество, което се приписва на лъва отъ най-старо време.

Други пъкъ твърдятъ, че лъвътъ не жее ще е страхъ ни предъ човѣка, ни предъ животнитѣ и му приписватъ и други добродѣтели. И единѣтѣ и другитѣ твърдятъ, това вѣкъ основа на факти, които не подлежатъ на съмнѣние.

Какъ да се обяснятъ тѣ противорѣчиви мнения? И двѣтъ страни ли са прави?

Мислятъ и чудно да се виеха, трѣбва да кажемъ — да и двѣтъ страни са прави,

защото има и стрелни и храбри лъвове.

Какже, познатите ли взрѣтъ видѣ животни, отъ който всички отбѣлиха особи да си приличатъ по характеръ? Да вземемъ за примеръ мучетата, които познавате най-добре. Всички приличатъ ли едно на друго? Ще кажете — не. Така и. Забелязали сте, че единъ отъ тѣхъ са кратки, вълнокудриши, храбри, а други дълги, гладки, стрелни. Същото може да се каже и за лъвоветѣ.

Много примери имаме за храбростта и смелостта на лъва: възрастна му, годнашното време, стомаха му, а най-много местото на ловацѣтѣ, които посещаватъ нѣжността, надето той нѣже. Последното е естествено, защото лъвътъ има умъ и способностъ да разсъждава. Той скоро науча характера на свои изправлель и споредъ това, му се бои или не.

Дали този лъвъ, когото връщаша тримата ловци бѣше храбръ или не, ще видеть после. Той имаше дълго черно грива, което му придаваше смелеть видѣ. Нѣкои дори твърдятъ, че лъвоветѣ съ черна грива са по-опасни отъ тѣ съ жълти грива, които живѣятъ въ Южна Африка. Това не ще да е много вѣрно, защото гривата на лъва потъмнява съ годинитѣ; но младитѣ лъвова е винаги жолто-жълта.

Единѣтъ отъ коняцѣтѣ, Ванъ Блумъ, не можеше да решеть въпроса, дали лъвътъ е храбръ или стрелеть. Личеше, че е отъ и нѣма да ги нападне, ако мнѣтъ мирно и тихо покрай него. Но Блумъ се адеса. Този лъвъ бѣше убитъ нѣколко глави отъ добръма му. Кръвта на ловаца котва и той реши да си